KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1488/92

af 9. juni 1992

om støtte til forarbejdning af sukkerrør til rom af landbrugsoprindelse i de oversøiske franske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer (1), særlig artikel 19,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90 (3), særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er i artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3763/91 fastsat, at der ydes EF-støtte til forarbejdning af sukkerrør til rom af landbrugsoprindelse som defineret i artikel 1, stk. 4, litra a), nr. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus (4); støtten udbetales til destillerierne, hvis de har betalt sukkerrørproducenten en minimumspris, der skal fastsættes, for en samlet mængde svarende til gennemsnittet af den mængde rom af landbrugsoprindelse, der blev afsat i de tre produktionsår 1987/88, 1988/89 og 1989/90;

i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3763/91 tages der ved udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelserne hensyn til produktionsmålene for sukkerordningen og behovet for forsyning af de oversøiske franske departementer;

der bør fastsættes en minimumspris for sukkerrør, hvorved der tages hensyn til den referencepris for sukkerrør bestemt til sukkerfabrikation, som gælder i vedkommende departement, samt en ordning med eventuel nedsættelse af de støtteberettigede rommængder for at sikre, at den samlede mængde, der er sat som grænse i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3763/91, bliver overholdt; der bør desuden fastsættes regelmæssig gennemgang af situationen navnlig i forhold til udviklingen i sukkerpriserne;

der bør fastsættes bestemmelser med hensyn til tilfælde af uretmæssig udbetaling af støtte;

forordning (EØF) nr. 3763/91 trådte i kraft i slutningen af december 1991; nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 1992;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Støtten til direkte forarbejdning af sukkerrør til rom af landbrugsoprindelse, jf. artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3763/91, udbetales på de i nærværende forordning givne betingelser til producenter:

— hvis anlæg befinder sig på et af de oversøiske franske departementers område, og

— som af sukkerrør høstet i samme oversøiske franske departement fremstiller rom af landbrugsoprindelse, jf. artikel 1, stk. 4, litra a), nr. 2, i forordning (EØF) nr. 1576/89.

2. Støtten udbetales hvert år for de mængder sukkerrør, som er direkte forarbejdet til rom af landbrugsoprindelse, og for hvis vedkommende destilleriet godtgør at have betalt de pågældende sukkerrørproducenter i hvert fald den minimumspris, der omhandles i artikel 2. Sidstnævnte betingelse gælder ikke i tilfælde af forarbejdning af egen avl.

3. Støttebeløbet fastsættes til 53,18 ECU/hl ren alkohol.

4. Med henblik på til stadighed at tage hensyn til produktionsmålene i forbindelse med sukkerordningen i forhold til henholdsvis de sukkerpriser, som fastsættes for hvert produktionsår, og udviklingen i forsyningen af de oversøiske franske departementer foretages der regelmæssigt en gennemgang af situationen og justering i det fornødne omfang.

Artikel 2

1. Den minimumspris, der omhandles i artikel 18, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 3763/91, er den referencepris, som vedkommende oversøiske franske departement benytter ved køb af sukkerrør, som anvendes til sukkerfabrikation i samme departement.

Minimumsprisen gælder for en vare af god handelsmæssig kvalitet med standardsukkerindhold, løst leveret destilleri. Der kan dog fastsættes et andet leveringstrin ved aftale mellem sukkerrørproducenten og destilleriet.

(1) EFT nr. L 356 af 24. 12. 1991, s. 1.
(2) EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.
(3) EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.
(4) EFT nr. L 160 af 12. 6. 1989, s. 1.

2. Standardsukkerindholdet samt tabellen for tillæg og fradrag, der skal anvendes på minimumsprisen, hvis sukkerindholdet i de leverede sukkerrør er forskelligt fra standardsukkerindholdet, vedtages af den tjeneste, som er udpeget af Frankrig på forslag af en blandet kommission sammensat af destillerier og sukkerrørproducenter.

Artikel 3

1. Der føres bevis for betaling af minimumsprisen til sukkerrørproducenten i form af en attestering påført af destilleriet på stempelfrit papir.

Attesteringen angiver:

a) destilleriets og producentens navn

b) de samlede mængder sukkerrør, for hvilke der er blevet betalt minimumspris som fastsat for det pågældende kalenderår, og som af vedkommende producent er blevet leveret til destilleriet i løbet af samme kalenderår

c) den produktmængde, for hvilken minimumsprisen er betalt.

2. Attesteringen dateres og underskrives af sukkerrørproducenten og destilleriet.

3. Originalen af attesteringen opbevares af destilleriet. En kopi tilstilles sukkerrørproducenten.

4. I tilfælde af forarbejdning af egen avl fører destilleriet et særskilt lagerregnskab for de mængder sukkerrør, der kommer fra egen bedrift.

Artikel 4

1. Den samlede mængde, der omhandles i artikel 18, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3763/91, er 75 600 hl rom af landbrugsoprindelse, udtrykt i ren alkohol.

Hvis summen af de mængder, der ansøges om støtte for, i et kalenderår overstiger den i første afsnit nævnte mængde, anvendes der på hver ansøgning en bestemt procent for nedsættelse af mængden.

2. Frankrig kan dog fordele den i stk. 1 nævnte mængde pr. departement ud fra gennemsnitsmængden af rom af landbrugsoprindelse, som vedkommende departement har afsat i løbet af de tre produktionsår 1987/88, 1988/89 og 1989/90. Hvis de samlede mængder, der ansøges om støtte for, overskrides, kan procenten for nedsættelse ansættes forskellligt pr. departement.

3. Støtteansøgningerne indgives til de tjenester, der er udpeget af Frankrig.

Artikel 5

Frankrig træffer alle yderligere foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning, og særlig sådanne, som vedrører indgivelse af støtteansøgninger, kontrol af de i artikel 3 omhandlede bilag samt kontrol med de fremstillede mængder rom af landbrugsoprindelse.

Artikel 6

Frankrig meddeler Kommissionen:

a) inden tre måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse:

— de yderligere foranstaltninger i medfør af artikel 5

b) inden 45 arbejdsdage efter udgangen af hvert kalenderår:

— de samlede mængder rom af landbrugsoprindelse, der er ansøgt om støtte for, udtrykt i hl ren alkohol

— identifikation af de destillerier, som har modtaget støtte

— støttebeløbene og de mængder rom af landbrugsoprindelse, som det enkelte destilleri har fremstillet.

Artikel 7

Omregning af den i artikel 1, stk. 3, omhandlede støtte til franske francs sker ved anvendelse af den landbrugsomregningskurs, der er gældende på datoen for destillation af den pågældende sukkerrørsaft.

Artikel 8

1. I tilfælde af at et støttebeløb er blevet uretmæssigt udbetalt, foretager de kompetente franske tjenester tilbagesøgning af de udbetalte beløb, forhøjet med rente påløbende fra datoen for udbetaling af støtten indtil den faktiske tilbagebetaling. Den anvendte rentesats er den, der gælder for lignende tilbagesøgning i fransk, national ret.

2. Den tilbagesøgte støtte indbetales til de udbetalende organer eller tjenester og trækkes af disse fra de udgifter, der finansieres af EUGFL, i forhold til EF-tilskuddet.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. juni 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen